

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: 62Cb/54/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125295995
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2025:6125295995.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

62Cb/54/2025

Mestský súd Bratislava III sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: Cichlid Fuljers s.r.o., so sídlom 013 53 Petrovice 608, IČO: 48 016 527, zastúpeného advokátom Mgr. Michalom Kurnotom, so sídlom Pál'ovská 400/5, 027 21 Žaškov, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 175,06 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

62Cb/54/2025

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 175,06 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,50 % ročne zo sumy 175,06 eur od 20. apríla 2023 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

62Cb/54/2025

1. Žalobca sa žalobou z 19. decembra 2024 v znení zmeny žaloby pripustenej uznesením z 8. júla 2025, č. k. 62Cb/54/2025-126 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 175,06 eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil žalobca tým, že medzi stranami sporu bola uzavretá poisťná zmluva, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla SUBARU OUTBACK, EČV: A.. Dňa 10. januára 2023 došlo k poškodeniu poisteného motorového vozidla, ktoré si žalobca nechal opraviť v autoservise prevádzkovanom B. C. LAK – SERVIS. Autoservis vystavil po vykonaní opravy žalobcovi faktúru na sumu 1.231,83 eur bez DPH. Žalovaný mal podľa žalobcu vyplatiť poisťné plnenie v cene opravy po odpočítaní spoluúčasti 150,-- eur, t. j. v sume 1.081,83 eur. Žalovaný však vyplatil žalobcovi len sumu 906,77 eur, sumu 175,06 eur – prácu v sume 7,20 eur, lakováciu prácu v sume 40,10 eur a lakovací materiál v sume 127,76 eur - odmietol vyplatiť. Rozlišovanie autoservisov realizované žalovaným nemôže podľa tvrdenia žalobcu obstáť.

2.1. Žalobca k žalobe pripojil faktúru autoservisu č. XXXX, návrh poisťnej zmluvy vrátane jednotlivých poisťných podmienok, oznámenie žalovaného o poistnom plnení zo 4. apríla 2023 a výzvu žalobcu z 15. júna 2024.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 5. mája 2025, sp. zn. 10Up/586/2025 navrhol žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Vo svojom odpore žalovaný uviedol, že autoservis žalobcu je neautorizovaným autoservisom, pričom suma 25,-- eur bez DPH je podľa žalovaného v danom regióne na daný typ autoservisu neadekvátna. Žalovaný odkázal na znenie článku IX. bod 2 písm. c/ Zmluvných dojednaní Autokomplet D. XXX. Záznam o poškodení vozidla obsahuje výslovné poučenie, že v prípade výberu iného ako zmluvného servisu je nevyhnutné oboznámiť sa s kalkuláciou nákladov na opravu, keďže v súlade s ňou bude poskytnuté poisťné plnenie. Žalovaný je toho názoru, že pri určení výšky poisťného plnenia v sume 21,-- eur bez DPH za normohodinu postupoval v súlade s poisťnou zmluvou a príslušnými poisťnými podmienkami. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca účtoval lakováciu konštantu vo výške 122 %, takýto postup žalovaný odmieta, pričom žalobca nijako neodôvodnil, prečo si účtoval lakováciu konštantu až na úrovni 122 %, takýto koeficient nezodpovedá ani spôsobu lakovania „2-vrstvová metalíza“. V kalkulácii nákladov sa jasne uvádza, že sa vychádzalo z 2-vrstvového lakovania „metalíza“.

4.1. K svojmu odporu žalovaný pripojil poisťku, zápis o poškodení vozidla z 18. januára 2023 a z 9. februára 2023 a metodiku lakovania AZT v kalkulačných systémoch Audatex.

5. Žalobca v replike uviedol, že nesúhlasí s argumentáciou žalovaného v odpore, pričom zdôraznil, že cena fakturovaná autoservisom je naozaj primeraná. Čo sa týka lakovacej konštanty, táto vyjadruje pomer spotrebovaných nákladov na výmenu lakovaného dielu. Je úplne pochopiteľné, že s lakovaním sú spojené aj ďalšie náklady, čo je premietnuté práve do lakovacej konštanty.

6. Žalovaný v duplike z 3. júla 2025 uviedol, že ohraničenie výšky poisťného plnenia pri poistení majetku je štandardným prostriedkom na trhu poisťovníctva a ide o riadne a platné dojednanie v poisťnej zmluve. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany odkázal na cenníky iných neautorizovaných autoservisov v danom regióne.

7. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na termín 9. októbra 2025 o 9:30 hod., na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobcu, žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, preto súd spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

8. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená poisťná zmluva, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla Subaru Outback, EČV: A.. Dňa 16. marca 2023 vystavil autoservis B. C. LAK – SERVIS na žalobcu faktúru č. 2311 za opravu poisťného motorového vozidla na sumu 1.231,83 eur bez DPH. V zápise o poškodení vozidla z 18. januára 2023 žalovaný uviedol žalobcovi, že približná výška nákladov na opravu motorového vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise bude v sume 892,68 eur s DPH. V zápise o poškodení vozidla z 9. februára 2023 žalovaný uviedol žalobcovi, že približná výška nákladov na opravu motorového vozidla v nezmluvnom neautorizovanom servise bude v sume 969,19 eur s DPH. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení zo 4. apríla 2023 oznámil žalobcovi, že po odpočítaní dohodnutej spoluúčasti 150,-- eur vyplatil poisťné plnenie v sume 906,77 eur, keď odmietol vyplatiť sumu 7,20 eur za prácu, sumu 40,10 eur za lakováciu prácu a sumu 127,76 eur za lakovací materiál. V oznámení o poistnom plnení žalovaný odôvodnil svoj postup tak, že boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21,-- eur bez DPH/hod., ktoré zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poisťného plnenia boli priznané primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe (výška lakovacej konštanty 100 %). Žalobca výzvou z 15. júna 2024 vyzval žalovaného na doplatenie poisťného plnenia v sume 175,06 eur.

9. Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

9.1. Podľa ustanovenia § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

9.2. Právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť) [ods. 2].

9.3. Plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok (ods. 3).

9.4. Ak poistiteľ odmietol plniť čo i len z časti, je povinný uviesť dôvod neplnenia alebo zníženia plnenia; tento dôvod nie je možné dodatočne meniť (ods. 4).

9.5. Podľa ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka, z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

10. Vo vzťahu k nároku na vyplatenie poistného plnenia (a k argumentácii žalobcu) súd uvádza, že v prípade vzniku poistnou zmluvou predpokladanej poistnej udalosti je povinnosťou poisťovateľa vyplatiť poistenému poistné plnenie v dojednanom rozsahu. Predmetnú povinnosť poisťovateľa nie je však možné vykladať ako absolútnu, kedy je povinný vyplatiť poistenému automaticky poistné plnenie vo výške, v akej si poistený svoj subjektívny nárok na poistné plnenie uplatní u poistiteľa a vo výške, v akej boli autoservisom fakturované náklady na opravu poisteného motorového vozidla. V nadväznosti na uvedené súd konštatuje, že v zmysle ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka má poistený v prípade poistnej udalosti predpokladanej poistnou zmluvou právo, aby mu bolo od poisťovateľa poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistnej zmluvy. Tomuto konštatovaniu zodpovedá aj znenie ustanovenia 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa poistnou zmluvou poisťovateľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu (t. j. v rozsahu uvedenom v poistnej zmluve a vo všeobecných poistných podmienkach v súlade s ustanovením § 806 Občianskeho zákonníka) poistné plnenie. Poistným plnením, na ktoré má poistený právny nárok, nie je bez ďalšieho suma, ktorá bola poistenému fakturovaná autoservisom za opravu poisteného motorového vozidla, ale suma, ktorú je v zmysle zmluvných dojednaní obsiahnutých v poistnej zmluve a všeobecných poistných podmienkach povinný vyplatiť poisťovateľ poistenému.

11. Súd v súvislosti s posúdením uplatneného nároku poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej v texte len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) z 27. októbra 2021, sp. zn. 9Cdo/73/2021, v ktorom dovolací súd okrem odkazu na jeho skoršiu judikatúru uviedol, že „Všeobecná právna úprava poistenia ako právneho pomeru, založeného poistnou zmluvou, ktorou sa zaväzuje poistiteľ poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a poistenec platiť poistné (§ 788 a nasl. OZ) i osobitná úprava poistenia majetku (§ 806 a nasl. OZ) predpokladá, že podrobnejšia úprava práv a povinností účastníkov tohto pomeru bude v konkrétnom prípade obsiahnutá v poistných podmienkach, ktoré tvoria súčasť poistnej zmluvy. Poistné podmienky pri poistení majetku majú preto konkretizovať a špecifikovať, ktoré veci sa poistujú, z ktorých poistných udalostí vznikne právo na plnenie, aké sú prípady výluky z poistenia, majú tiež detailnejšie upraviť rozsah a splatnosť poistného plnenia, dĺžku poistného obdobia, výšku poistného, spôsob jeho platenia a čas platnosti poistnej zmluvy. Poistné podmienky ustanovujú okrem iného, ako má byť určená výška plnenia poisťovateľa, ak dôjde v dôsledku poistnej udalosti k poškodeniu, zničeniu, odcudzeniu, prípadne strate poistenej veci. Ide o plnenie na základe poistnej zmluvy, nie o náhradu škody a preto pre plnenie poisťovateľa platia jedine ustanovenia zmluvných podmienok“ (bod 22. odôvodnenia).

„Zmluvná voľnosť pri uzatváraní poistnej zmluvy, daná ustanovením § 2 ods. 3 OZ, ako právny princíp umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné pomery tak, aby to čo najlepšie vyhovovalo ich potrebám a záujmom. Zákonná úprava záväzkového práva ponecháva účastníkom zmluvných vzťahov pomerne veľkú voľnosť pri zmluvnej úprave vzájomných práv a povinností. Zodpovedá to princípu autonómie konania subjektov práva, ktorý vytvára priestor pre čo najširšie uplatnenie sebarealizácie jednotlivca pri uspokojovaní jeho právom chránených potrieb a záujmov v demokratickej spoločnosti. A preto je prípustné, aby si účastníci prípadne dohodli aj iný spôsob určenia poistnej sumy a poistnej hodnoty, ako je upravená vo všeobecných zmluvných podmienkach poisťovateľa“ (bod 23. odôvodnenia).

11.1. Aj z vyššie citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu – v zhode s už vyslovenými právnymi závermi konajúceho súdu - vyplýva, že pri určení výšky poistného plnenia je určujúce, ako bolo právo na poistné plnenie dohodnuté v poistných podmienkach, a pri posúdení nároku na poistné plnenie je potrebné vychádzať v zmysle ustanovenia § 806 Občianskeho zákonníka z poistnej zmluvy a z na ňu sa vzťahujúcich poistných podmienok.

11.2. Zároveň súd poukazuje na to, že rovnaké právne závery zaujal aj Krajský súd v Bratislave v precedenčnom rozsudku z 27. júna 2024, sp. zn. 1Cob/111/2022 (ktorý úspešne prešiel dovolacím prieskumom, keď najvyšší súd uznesením z 26. júna 2025, sp. zn. 5Obdo/24/2024 dovolanie podané proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2024, sp. zn. 1Cob/111/2022 odmietol – pozn. súdu), ktorý sa komplexne vysporiadal s obdobnou argumentáciou, v ktorom výslovne skonštatoval, že „V prípade vzniku poisťnou zmluvou predpokladanej poisťnej udalosti, je povinnosťou poisťiteľa vyplatiť poistenému poisťné plnenie v zmluvne dojednanom rozsahu. Povinnosť poisťiteľa nie je možné vykladať ako absolútnu, kedy je povinný vyplatiť poistenému automaticky poisťné plnenie v plnej výške, v akej si poistený nárok uplatní u poisťiteľa. V zmysle ustanovenia § 806 OZ má poistený v prípade poisťnej udalosti predpokladanej poisťnou zmluvou právo, aby mu bolo od poisťiteľa poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poisťnej zmluvy. Odvolací súd teda dodáva, že poisťným plnením, na ktoré má poistený právny nárok, nemusí byť bez ďalšieho suma, ktorá bola poistenému fakturovaná autoservisom za opravu poškodeného vozidla, ale suma, ktorú je v zmysle zmluvných dojednaní obsiahnutých v poisťnej zmluve a všeobecných poisťných podmienkach povinný vyplatiť poisťovateľ poistenému. Nevyplatenie celej požadovanej sumy poistenému ako poisťného plnenia poisťovateľom automaticky neznamená, že poisťovateľ znížil poisťné plnenie postupom podľa ustanovenia § 799 ods. 3 OZ, ale môže ísť (a vo väčšine prípadov aj ide) o určenie výšky poisťného plnenia poisťovateľom podľa ustanovenia § 806 OZ (teda napr. vo výške dohodnutej v poisťných podmienkach)“ (bod 33. odôvodnenia). „V tomto smere si právny predchodca žalobcu dojednal so žalovaným v čl. IX ods. 2 písm. c) ZD primerané náklady na opravu poškodeného vozidla po zdokladovaní rozsahu poškodenia, maximálne však v rámci kalkulácie nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach v sume 25 eur/Nh bez DPH. Súd prvej inštancie preto správne skonštatoval v bode 17., 17.1., 17.2. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že suma 25 eur/Nh bez DPH predstavuje objektívne merateľný parameter pre definovanie primeraných nákladov, ktoré žiadnym iným spôsobom ZD nedefinujú“ (bod 34. odôvodnenia).

12. Rovnako tak nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu o tom, že úprava cenovej hladiny by bola protiprávna, keďže by išlo o dohodu obmedzujúcu hospodársku súťaž. Konajúci súd zvýrazňuje, že je nutné rozlišovať medzi prípadmi, kedy ide o nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia a kedy ide o nárok na vyplatenie poisťného plnenia z havarijného poistenia. Tu súd poukazuje na relevantný právny názor senátu Krajského súdu v Bratislave 3Cob, ktorý výslovne poukázal na to, že „z obsahu nariadenia Komisie (EÚ) č. 330/2010 vyplýva, že sa týka vymedzenia pojmov vertikálne dohody, hraničný trhový podiel, skupinová výnimka. Z citácie Nariadení Komisie (EÚ) č. 330/2010 a 461/2010 podľa názoru odvolacieho súdu priamo nevyplýva obmedzenie zmluvných strán uzavrieť zmluvu o havarijnom poistení s osobitnou dohodou upravenou v čl. IX bod 2 písm. c) Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet spočívajúcom v tom že 'v kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25,- eur bez DPH'. Na rozdiel od PZP je havarijné poistenie dobrovoľné a založené na zmluvnej voľnosti a dohode strán. Z uvedeného vyplýva, že havarijné poistenie (plnenie, z ktorého je predmetom tohto konania) je limitované len ust. § 788 a nasl. Obč. zákonníka. Odvolací súd je toho, že nariadenia Komisie (EÚ) č. 330/2010 a č. 461/2010 nemajú priamy vplyv (z hľadiska predmetu úpravy vzťahov) priamy vplyv na slobodne, vážne a zákonne uzavretú dohodu o havarijnom poistení motorového vozidla“ (k tomu viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31. júla 2024, sp. zn. 3Cob/110/2023, body 31. a 32. jeho odôvodnenia).

12.1. Rovnako tak súd odkazuje na komplexné vysporiadanie sa s údajným rozporom s právom Európskej únie a s údajným obmedzovaním hospodárskej súťaže (tvrdeným aj žalobcom v predmetnom spore) zo strany senátu Krajského súdu v Bratislave 1Cob, ktorý skonštatoval, že „Predovšetkým je potrebné odvolateľa upozorniť na tú skutočnosť, že súd prvej inštancie sa s námietkou žalobcu, že ustanovenie čl. IX ods. 2 písm. c) ZD obmedzuje hospodársku súťaž zaoberal, keď uviedol, že žalobca nepredložil jediný dôkaz, že by sa v predpísanom konaní domáhal ochrany pred ním tvrdeným obmedzovaním hospodárskej súťaže zo strany žalovaného (bližšie pozri bod 19.3. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Navyše zo znenia namietaných bodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (16.1., 16.2. a 19.) vyplýva zrejmy súlad citovaného ustanovenia so zákonom a nedôvodnosť námietky obmedzovania hospodárskej súťaže, pričom v tomto smere nie je nevyhnutné, aby súd prvej inštancie výslovne uviedol, že znenie čl. IX ods. 2 písm. c) ZD nie je absolútne neplatné pre rozpor so zákonom o ochrane hospodárskej súťaže, tak ako sa domnieval žalobca. V tejto spojitosti sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvej inštancie a konštatuje, že žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by bolo začaté konanie v zmysle § 19 ods. 1 zákona č. 187/2021 Z. z. (bližšie pozri prechodné

ustanovenie § 65 ods. 1, ods. 2 zákona č. 187/2021 Z. z.), ktoré v prípade existencie žalobcom tvrdenej dohody obmedzujúcej súťaž, začína Protimonopolný úrad SR vždy z vlastného podnetu. V tomto smere je z ods. 2 citovaného ustanovenia zrejmé, že úrad môže začať konanie z vlastného podnetu, aj na základe písomného oznámenia osoby. Odvolací súd v tomto smere dáva do pozornosti právomoci Protimonopolného úradu SR v rámci ochrany hospodárskej súťaže, a upravujúce postup úradu v správnom konaní podľa § 19 a nasl. zákona č. 187/2021 Z. z. Odvolací súd nad rámec uvedeného, vo vzťahu k neplatnosti čl. IX ods. 2 písm. c) ZD pre rozpor so zákonom podľa § 39 OZ v korelácii s § 4 zákona č. 136/2001 Z. z. platného v čase uzatvorenia poisťnej zmluvy (v súčasnosti § 4 zákona č. 187/2021 Z. z.) obsahujúcim zákaz dohôd obmedzujúcich hospodársku súťaž, považuje za potrebné upozorniť, že predmetné ustanovenie definuje pojem dohody obmedzujúcej súťaž, rozsah tohto zákazu, ako aj výnimky zo zákazu. Ustanovenie § 4 je obsahovo zhodné so zákazom podľa čl. 101 ZFEÚ. Odsek 3 citovaného ustanovenia definuje dohodu podnikateľov ako každý ústny alebo písomný súhlasný prejav vôle jej účastníkov, ako aj iný súhlasný prejav vôle vyvođený z ich konania. V tomto smere je treba poukázať aj na odsek 2 predmetného ustanovenia, ktoré obsahuje tzv. pravidlo „de minimis“. Podstatou pravidla „de minimis“ je, že konania, ktoré nemajú citeľný skutočný alebo potenciálny dopad na súťaž, nepodliehajú zákazu podľa § 4 ods. 1 zákona. Takéto dohody, zosúladené postupy alebo rozhodnutia združení ani nenapĺňajú pojem „dohoda obmedzujúca súťaž“. Citeľnosť dopadu na súťaž je vyjadrená prahovými hodnotami stanovenými vo vyhláske úradu. Tieto prahové hodnoty vyjadrujú trhové podiely účastníkov dohody, pri ktorých sa dohoda ešte považuje za dohodu so zanedbateľným účinkom, a preto nie je dohodou obmedzujúcou súťaž. Pravidlo de minimis však nemožno uplatniť v prípade, ak mala dohoda, zosúladený postup alebo rozhodnutie združení podnikateľov za cieľ obmedzenie súťaže. Predmetné hodnoty upravovala v čase platnosti a účinnosti zákona č. 136/2001 Z. z. vyhláska Protimonopolného úradu SR č. 169/2014 Z. z., ktorou sa ustanovujú prahové hodnoty na určenie, či dohoda medzi podnikateľmi, zosúladený postup podnikateľov alebo rozhodnutie združení podnikateľov má zanedbateľný účinok na hospodársku súťaž (v súčasnosti vyhláska Protimonopolného úradu SR č. 188/2021 Z. z.). Odvolateľ považoval za dohodu obmedzujúcu voľnú súťaž uzatvorenú medzi poisťovňou a zmluvným servisom z toho dôvodu, že takáto dohoda priamo určuje ceny a obchodné podmienky, čo priamo obmedzuje hospodársku súťaž tým, že vylučuje zo súťaže ostatných súťažiteľov, ktorí neposkytujú služby za rovnakých podmienok. V prvom rade je treba uviesť, že vo vzťahu k danej argumentačnej línii odvolateľa absentovali skutkové tvrdenia vzťahujúce sa na konkrétnu dohodu, obsah tejto „údajnej“ dohody, určenia cien a konkrétnych obchodných podmienok. Predmetné tvrdenie odvolateľa je tak založené len na dohadoch a domnienkach žalobcu o dohode obmedzujúcej súťaž a údajnom „uznaní plnej výšky nákladov na opravu poškodeného motorové vozidla“ (medzi zmluvným servisom a poisťovňou), bez unesenia dôkazného bremena preukázania existencie tejto dohody. Navyše s ohľadom na nepreukázanie existencie konania Protimonopolného úradu SR vedeného podľa § 19 zákona č. 187/2021 Z. z., ktorý v rámci výkonu právomoci je oprávnený posudzovať konkrétnu dohodu za obmedzujúcu hospodársku súťaž aj s posúdením pravidla de minimis (s ktorým sa odvolateľ vôbec nepovažoval za potrebné zaoberať), odvolací súd konštatuje irelevantnosť predmetných námietok, na ktorých odvolateľ založil podané odvolanie. V rámci predmetnej argumentácie nie je odvolaciemu súdu ani zrejmé, na základe akého podkladu žalobca odvodzoval v prípade existencie dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž medzi dvoma podnikateľmi, teda poisťovňou a zmluvným servisom (pričom táto v konaní nebola preukázaná), následok v podobe neplatnosti poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi poisteným a poisťovňou uzatvorenej v rámci zmluvnej autonómie, keďže aj v prípade existencie dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž, táto automaticky nespôsobuje neplatnosť uzatvorených zmlúv tretích subjektov a tento následok nie je možné ani vyvodiť zo zákona č. 187/2021 Z. z. (a rovnako tak ani predtým zo zákona č. 136/2001 Z. z.). Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že zmluvná voľnosť pri uzatváraní poisťnej zmluvy vyplývajúca z § 2 ods. 3 OZ umožňovala poistenému a poisťovni upraviť si poisťnou zmluvou aj výšku ceny práce v sume 25 eur/Nh bez DPH, čo predstavuje spôsob určenia poisťného plnenia v zmysle § 806 OZ (bližšie pozri bod 19. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), a to aj v prípade rozdelenia servisov na zmluvné a nezmluvné. Zmluvné a nezmluvné autoservisy môžu byť autorizované ako aj neautorizované. Označenie autoservisov na zmluvné a nezmluvné nie je v rozpore s čl. 101 ods. 3 ZFEÚ, ktorý sa týka hospodárskej súťaže medzi podnikateľmi a združeniami podnikateľov navzájom pôsobiacich na spoločnom súťažnom trhu a nie medzi poisťovňami a poistenými a ich vzájomnými dohodami reflektujúcich predovšetkým princíp zmluvnej voľnosti. Argument žalobcu v podanom odvolaní, že vnútením ustanovení vo všeobecných poisťných podmienkach dochádza zo strany poisteného k vzdaniu sa práva, čo je zároveň šikanovaním v obchodných vzťahoch a porušením poctivého obchodného styku, je nedôvodným práve z dôvodu, že naráža na zmluvnú autonómiu strán konania, ktoré sa môžu slobodne

rozhodnúť, či tú-ktorú poisťnú zmluvu uzatvoria, ako aj s akým obsahom. V záujme predchádzania právnej neistoty a v záujme uzatvárania jasných a korektných záväzkových vzťahov, je povinnosťou každej zmluvnej strany dbať o to, aby sa pri úprave zmlúv odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov (§ 43 OZ), to zahŕňa i povinnosť overiť si informácie a skutočnosti vyplývajúce z obsahu poisťnej zmluvy a príslušných zmluvných dojednaní, či namietat' jednotlivé znenie konkrétnych ustanovení aj formulárovej zmluvy. Inak sa napr. aj v podnikateľskej sfére, následky nedostatočnej pozornosti pri vstupe do právnych vzťahov prejavia vo forme znášania následkov vyplývajúcich z príslušného znenia čl. IX ods. 2 písm. c) ZD. Uvedené platí o to viac, keď právny predchodca žalobcu, ktorý pri uzatváraní poisťnej zmluvy vystupoval ako podnikateľ a nie ako slabšia strana, ako sa nesprávne domnieval žalobca (poznámka odvolacieho súdu, na druhej strane si žalobca ako právny nástupca uplatňoval v konaní príslušenstvo a paušálnu náhradu nákladov vyplývajúcu z obchodnoprávneho vzťahu, či namietal šikanózný výkon práv zo zmluvy v zmysle § 265 ObZ, čo pôsobí zjavne zmätočne zo strany odvolateľa), bol o podmienkach a výške poisťného plnenia vopred upozornený. Žalovaný v tomto smere správne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 23.09.2010, sp. zn. 3Obdo/37/2009, v zmysle ktorého „je v plnej kompetencii účastníkov dohodnúť si obsah zmluvných podmienok k spokojnosti zmluvných strán a v prípade neuspokojivého obsahu navrhovanej zmluvy túto neuzavrieť, prípadne zvoliť inú zmluvnú stranu“. Odvolací súd sa preto stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie vyslovenom v bode 19.2.odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že zmluvné dojednania musia platiť rovnako vtedy, keď je to v prospech poisteného, ako aj vtedy, keď je to v jeho neprospech. Aj predmetná skutočnosť je výrazom zmluvnej voľnosti a autonómie vôle zmluvných strán. Naopak je neprípustné, aby sa zmluvné dojednania aplikovali len vtedy, ak je to v prospech poisteného, a ak by boli v neprospech poisteného, by sa nemali aplikovať, a mali by sa považovať za neplatné“ (k tomu vid' rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2024, sp. zn. 1Cob/111/2022, body 36. až 41. jeho odôvodnenia).

12.2. Na predmetné rozhodnutie obsahovo nadviazal Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 24. apríla 2025, sp. zn. 1Cob/48/2024, v zmysle záverov ktorého platí, že k námietkam odvolateľa vo vzťahu k nesprávnym záverom súdu prvej inštancie o porušení hospodárskej súťaže s ohľadom aj na to, že nejde o rozhodnú otázku (ako bolo uvedené vyššie), je potrebné stručne uviesť, že aj v prípade preukázania existencie dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž (čo sa zo strany žalobcu nestalo), by táto nemala vplyv na prípadné zmluvné dojednania poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi poisteným a poistencom v rámci zmluvnej autonómie. V prípade existencie dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž, táto automaticky nespôsobuje neplatnosť uzatvorených zmlúv tretích subjektov, a to následok nie je možné ani vyvodit' zo zákona č. 187/2021 Z. z. (a rovnako tak ani predtým zo zákona č. 136/2001 Z. z.). Označenie autoservisov na zmluvné a nezmluvné, autorizované a neautorizované, nie je v rozpore s čl. 101 ods. 3 ZFEÚ, keďže sa týka hospodárskej súťaže medzi podnikateľmi a združeniami podnikateľov navzájom pôsobiacich na spoločnom súťažnom trhu a nie medzi poisťovňami a poistenými a ich vzájomnými dohodami reflektujúcich predovšetkým princíp zmluvnej voľnosti. Záver súdu prvej inštancie o predmetnej otázke, aj keď nie je správnym, nie je spôsobilým zasiahnuť do vecnej správnosti samotného rozhodnutia a správnosti záverov týkajúcich sa neoprávneného zníženia poisťného plnenia žalovaným.

13. Napriek vyššie uvedeným právnym záverom – a nesprávnosti argumentácie žalobcu v tejto časti – nie je možné súhlasiť s postupom žalovaného pri likvidovaní predmetnej poisťnej udalosti, ktorý súd vyhodnotil ako nesúladný s poisťnou zmluvou a s ustanovením § 806 Občianskeho zákonníka.

13.1. Žalovaný v rámci svojej procesnej obrany síce odkazoval na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo 4. októbra 2022, sp. zn. 26Cb/31/2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 7. júna 2023, sp. zn. 3Cob/250/2022, avšak je zrejmé, že žalovaný účelovo opomína právne závery, ktoré boli konajúcimi súdmi v ním označených rozhodnutiach vyslovené, keď naopak je zrejmé, že postup žalovaného daným právnym záverom priamo odporuje.

14. Súd poukazuje na to, že v súlade s ustanovením § 806 Občianskeho zákonníka je rozhodujúce pre určenie výšky poisťného plnenia znenie článku IX. Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913, ktorými sa spravuje poisťný vzťah medzi žalobcom ako poisteným a žalovaným ako poisťovateľom.

14.1. V zmysle článku IX. bod 1. predmetných zmluvných dojednaní za škodu vzniknutú poisťnou udalosťou poisťovňa poskytne poisťné plnenie v rozsahu podľa tohto článku alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného vozidla, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty vozidla v dobe bezprostredne pred poisťnou udalosťou. Z daného zmluvného ustanovenia vyplýva, že pri určení výšky poisťného plnenia vychádza žalovaný zo znenia článku XI. Zmluvných dojednaní pre

havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913, v rámci ktorého je v prípade opravy poisteného vozidla pre spôsob určenia výšky poistného plnenia určujúci bod 2., pričom v bode 3. je výslovne uvedené, že primeranými nákladmi na opravu nie sú zmluvné ceny dohodnuté medzi opravovňou a poisteným, z čoho je zrejmé, že priamo podľa poistnej zmluvy nemožno za poistné plnenie (a za primerané náklady na opravu) automaticky považovať zmluvnú cenu opravy motorového vozidla (cenu diela), ktorá bola dohodnutá v zmluve o dielo medzi poisteným a autoservisom.

14.2. V nadväznosti na uvedené, keďže autoservis B. C. LAK - SERVIS – ktorý vykonal opravu poisteného motorového vozidla – preukázateľne nie je zmluvným autoservisom žalovaného a rovnako tak nie je autorizovaným autoservisom (predmetná skutočnosť nebola v konaní sporná – pozn. súdu), sa na určenie výšky poistného plnenia použije znenie článku XI. bod 2. písm. c/ Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913, v zmysle ktorého pri opravách v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach sa za primerané náklady na opravu poškodeného vozidla budú považovať náklady stanovené poisťovňou po zdokladovaní rozsahu poškodenia vozidla. O týchto nákladoch bude poistený informovaný písomnou formou. V kalkulácii nákladov na opravu v nezmluvných, neautorizovaných opravovniach bude maximálne akceptovaná výška normohodiny na 25 eur bez DPH.

15. Podľa názoru súdu žalovaný pri určení výšky poistného plnenia pochybil, keďže v súlade s článkom IX. bod 2. písm. c/ Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 mal poistenému vyplatiť poistné plnenie (pri určení ceny práce) vo výške 25,-- eur bez DPH, avšak vyplatil ho len vo výške 21,-- eur bez DPH, čo považuje súd za nesprávne. Súd pritom zvýrazňuje, že autoservis fakturoval cenu práce (mechanickej aj lakovníckej) vo výške 25,-- eur bez DPH, čo znamená, že cena práce na opravu poisteného motorového vozidla bola vo výške predpokladanej poistnou zmluvou, v ktorej sa žalovaný zaviazal vyplatiť žalobcovi poistné plnenie v prípade opravy poisteného motorového vozidla v nezmluvnom neautorizovanom autoservise, konkrétne v článku IX. bod 2. písm. c/ Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913.

15.1. Súd musí odmietnuť argumentáciu žalovaného obsiahnutú v jeho odpore, keď najprv odkázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 26Cb/31/2021, avšak následne nevysvetlil, prečo pri likvidácii poistnej udalosti postupoval spôsobom odporujúcim predmetnému rozhodnutiu. Súd považuje za nutné žalovanému zvýrazniť, že v rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo 4. októbra 2022, č. k. 26Cb/31/2021-241 konajúci súd jednoznačne uviedol, že pokiaľ ide o samotnú výšku nákladov za vykonané práce, súd čiastočne nesúhlasí s postupom žalovaného, ktorý určil výšku ceny práce v sume 20,-- eur bez DPH (24,-- eur s DPH), keďže v zmysle Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913 bola určená cena práce za normohodinu v sume 25,-- eur bez DPH. Za primerané náklady spojené s opravou motorového vozidla je možné považovať tie, ktoré boli vo všeobecných poistných podmienkach jednoznačne stanovené. Jedine v takom prípade totiž má poistený (ale aj akýkoľvek iný subjekt) už pri uzavretí zmluvného vzťahu so žalovaným jasnú predstavu o spôsobe výpočtu poistného plnenia v prípade, ak nastane poistná udalosť predpokladaná poistnou zmluvou, a prípadne má možnosť vybrať si iný subjekt poskytujúci na trhu havarijné poistenie, ktorý by mu ponúkol výhodnejšie podmienky. Naopak je neprípustné, ak sa poisťovňa snaží až ex post definovať pojmy použité poisťovňou vo všeobecných poistných podmienkach v neprospech poisteného a v prospech toho, aby bolo po vzniku poistnej udalosti poskytnuté poistné plnenie v čo najmenšom rozsahu. V tejto súvislosti považuje súd za nutné uviesť, že ak žalovaný v rámci svojej procesnej obrany odkazuje na konkrétne súdne rozhodnutie, tak by mal aj svoju procesnú obranu prispôbiť záverom vysloveným v ním odkazovanom rozhodnutí.

15.2. Ak žalovaný v konaní argumentoval, že cena práce autoservisu, v ktorom si žalobca nechal opraviť poistené motorové vozidlo, je neprimeraná v danom regióne, tak táto argumentácia žalovaného nemá pre rozhodnutie v spore žiadnu právnu relevanciu, keďže žalovaný netvrdil, že by poistné plnenie bolo naviazané na primeranú cenu práce autoservisov v danom regióne, a takáto skutočnosť nevyplýva ani z predložených Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913. Navyše táto argumentácia žalovaného je v rozpore s jeho kľúčovou procesnou obranou v spore, v rámci ktorej odkazoval na znenie vlastných poistných podmienok. Ako už súd uviedol vyššie, v súlade s ustanovením § 806 Občianskeho zákonníka a v súlade s poistnou zmluvou (článkom IX. bod 2. písm. c/ Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel Auto komplet č. 913) bol žalovaný povinný vyplatiť žalobcovi cenu práce vo výške 25,-- eur bez DPH za normohodinu. Keďže žalovaný vyplatil žalobcovi len 21,-- eur bez DPH za normohodinu, je povinný doplatiť žalobcovi neoprávnene nevyplatenú cenu mechanickej práce v sume 7,20 eur a neoprávnene nevyplatenú cenu lakovacej práce v sume 40,10 eur. Preto v časti nevyplatené ceny práce 47,30 eur považuje súd podanú žalobu ako dôvodnú.

16. Ako dôvodnú vyhodnotil súd aj žalobu žalobcu v časti lakovacieho materiálu v sume 127,76 eur. Podľa názoru súdu žalovaný účinne nerozporoval nárok žalobcu v tejto časti, ako to predpokladá zákon v ustanovení § 151 ods. 2 C.s.p., preto v tejto časti považuje súd nárok žalobcu za nesporný.

16.1. Pre bližšie odôvodnenie tohto konštatovania súd dáva do pozornosti, že v duplike sa žalovaný vôbec lakovaciemu materiálu nevenoval, táto je uvedená (podľa názoru súdu neurčitým spôsobom) len v jeho odpore. V prvom rade žalovaný iba automaticky prebral argumentáciu z iných súdnych konaní, keď nereflektoval na individuálne okolnosti rozhodovaného sporu, keďže z bodu V. jeho odporu vyplýva argumentácia, ktorá vytyka žalobcovi jeho postup ako autoservisu (k tomu vid' „žalobca účtoval lakováciu konštantu vo výške 122 %“; resp. „žalobca nijako neodôvodnil, prečo si účtoval lakováciu konštantu až na úrovni 122 %“), avšak žalobca v rozhodovanom spore nie je autoservis, ktorý by vykonával opravu, autoservisom bol B. C. LAK – SERVIS, žalobca je zmluvný partner žalovaného v zmysle poisťnej zmluvy ako poistený. Je tak zjavné, že žalobca žiadnu lakováciu konštantu neúčtoval, a už z tohto dôvodu považuje procesnú obranu žalovaného za nepoužiteľnú a za nespôsobilú spochybníť žalobou uplatnený nárok žalobcu.

16.2. Zároveň súd dáva do pozornosti, že z odporu žalovaného žiadnym spôsobom nevyplýva, ako dospel k záveru, že práve suma 127,76 eur má predstavovať lakováciu konštantu, táto skutočnosť nevyplýva ani z oznámenia žalovaného o poisťnom plnení zo 4. apríla 2023. Rovnako tak žalovaný nepredložil v konaní žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že suma 127,76 eur má predstavovať lakováciu konštantu, za ktorú žalobcovi nevyplatil poisťné plnenie, žalovaný predložil jedine dve kalkulácie nákladov na opravu z 18. januára 2023 a z 9. februára 2023, pričom kalkulácia nákladov z 18. januára 2023 je absolútne nepoužiteľná, keďže v nej (a v zápise o poškodení motorového vozidla) je uvedené, že poistené motorové vozidlo malo jednovrstvový univerzálny lak, čo nezodpovedá poistenému motorovému vozidlu (ktoré malo dvojvrstvovú metalízu), a pokiaľ ide o kalkuláciu z 9. februára 2023, táto tiež nie je relevantným dôkazom, keďže bola žalovaným vypracovaná pred opravou poisteného motorového vozidla, a teda jedná sa len o predbežný odhad, ktorý nezohľadňuje reálny rozsah vykonávaných prác a reálny rozsah použitého materiálu na opravu poisteného motorového vozidla. Žalovaný síce v odpore odkazoval na kalkuláciu nákladov na opravu z 3. apríla 2023, túto však súdu nepredložil, navyše aj keby ju predložil, je potrebné zohľadniť ustanovenie § 132 ods. 2 C.s.p., z ktorého vyplýva, že pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na listinné dôkazy, pričom pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k lakovacej konštante (a k tomu, ako žalovaný dospel práve k sume 127,76 eur) v procesnej obrane žalovaného absentuje. Navyše súd na ťarchu žalovaného musí pričítať aj jeho laxný prístup k sporu, keďže žalovaný sa na nariadené pojednávanie nedostavil, a teda sám vlastnou pasivitou zapríčinil, že súd nemal k dispozícii relevantnú procesnú obranu žalovaného a skutkové tvrdenia k ním nepriznanému lakovaciemu materiálu. Samotný žalovaný tak zmaril súdu pred rozhodnutím vo veci možnosť, aby mal na nariadenom pojednávaní vytvorený priestor na ozrejmenie jeho postupu pri likvidácii poisťnej udalosti. Aj táto skutočnosť zakladá dôvodnosť uplatneného nároku v časti o zaplatenie sumy 127,76 eur.

16.3. Len ako poznámku pritom súd dopĺňa, že z obsahu súdneho spisu je zjavné, že suma 127,76 eur ako lakovacia konštantu nezodpovedá ani žalobcom predloženej faktúre autoservisu, keď konštantu mohli predstavovať len sumy 42,21 eur a 5,04 eur, ktoré v súčte nepredstavujú ani 50 % zo žalovaným nepriznanej údajnej „lakovacej konštanty“, avšak súd je toho názoru, že neprichádzalo do úvahy zamietnutie žaloby žalobcu v tejto časti, keďže nie je úlohou súdu nahrádzať v kontradiktórnom civilnom procese úkony žalovaného (a zhojiť jeho pasivitu v spore) a ak žalovaný nepredložil súdu relevantnú právnu a skutkovú argumentáciu k lakovacej konštante, nemôže ju vytvárať v neprospech žalobcu samotný súd, keďže v opačnom prípade by súd porušil princíp rovnosti zbraní v neprospech žalobcu.

17. Nárok žalobcu na vyplatenie poisťného plnenia vo výške 175,06 eur na základe uvedeného považuje súd za dôvodný v celom rozsahu.

18. Žalovaný uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania nerozporoval, preto súd konštatuje, že v súlade s ustanoveniami § 261 ods. 1 a ods. 9 a § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka § 1 ods. 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z. vo výške 12,50 % ročne, keďže k prvému dňu omeškania (k 20. aprílu 2023) bola základná sadzba ECB 3,5 %, ktorá sa zvyšuje o 9 %. Žalobca má preto voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 12,50 % ročne zo sumy 175,06 eur od 20. apríla 2023 do zaplatenia.

19. Vzhľadom dôvodnosť podanej žaloby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,06 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 12,50 % ročne zo sumy 175,06 eur od 20. apríla 2023 do zaplatenia (výrok I.).

20. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že plne úspešnému žalobcovi súd priznal voči žalovanému nárok náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok II.).

20.1. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

62Cb/54/2025

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).